

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 731

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 28 octombrie 2009

SUMAR

	<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.119 din 10 septembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești și art. 27 din Codul de procedură civilă	2-3	Decizia nr. 1.170 din 17 septembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 57 alin. (5) teza finală din Legea administrației publice locale nr. 215/2001	7-9
Decizia nr. 1.152 din 15 septembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 39 alin. (1) pct. 34 din Legea nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate	3-4	Decizia nr. 1.193 din 24 septembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87, 88 și 90 din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală	9-10
Decizia nr. 1.153 din 15 septembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale	5-6	Decizia nr. 1.204 din 24 septembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal	10-11
Decizia nr. 1.164 din 17 septembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 460 alin. 1 din Codul de procedură civilă	6-7	Decizia nr. 1.208 din 24 septembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 lit. d) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție.....	12-13
		Decizia nr. 1.229 din 29 septembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	13-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.119

din 10 septembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești și art. 27 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești și art. 27 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Euro Floring & Construction” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 15.401/301/2008 al Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 9 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 15.401/301/2008, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești și a art. 27 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Euro Floring & Construction” — S.R.L. din București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că limitarea operată de dispozițiile art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000, coroborate cu cele ale art. 27 din Codul de procedură civilă, înfrânge în mod evident dispozițiile constituționale referitoare la liberul acces la justiție. Prin îngrădirea posibilității de recuzare a executorului judecătorec la motivele enumerate de norma procedurală se restrânge dreptul persoanei interesate de a obține recuzarea unui executor care a dovedit atitudine partizană și lipsă de profesionalism.

Totodată, autorii excepției de neconstituționalitate apreciază că prin prevederile criticate se reglementează și o inegalitate între poziția părților în procedura de executare, creditorul având posibilitatea de a alege executorul care să instrumenteze procedura executării titlului executoriu, în timp ce debitorului i se răpește această posibilitate.

Îngrădirea posibilității de recuzare prin cele două articole de lege încalcă și prevederile art. 53 din Constituție, care reglementează cazurile în care poate opera restrângerea exercițiului unor drepturi.

Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă consideră că dispozițiile legale criticate nu contravin normelor constituționale în materia garantării liberului acces la justiție și nici nu încalcă principiul constituțional al proporționalității măsurii restrângerii exercițiului unor drepturi, consacrat de art. 53 din Constituție.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000, coroborate cu cele ale art. 27 din Codul de procedură civilă, sunt constituționale, arătând că, în procesul de executare silită, atât creditorul, cât și debitorul beneficiază de aceleași garanții procesuale, printre care și posibilitatea de a formula contestație împotriva oricărui act de executare sau a executării înseși. De asemenea, creditorul este liber să-și aleagă executorul judecătorec, prezervându-și dreptul de a-l recuza, în condițiile legii.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 27 din Codul de procedură civilă, precum și cele ale art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 10 noiembrie 2000, cu modificările și completările ulterioare. Dispozițiile criticate ca fiind neconstituționale au următorul cuprins:

— Art. 27 din Codul de procedură civilă: „*Judecătorul poate fi recuzat:*

1. *când el, soțul său, ascendenții ori descendenții lor au vreun interes în judecarea pricinii sau când este soț, rudă sau afin, până la al patrulea grad inclusiv, cu vreuna din părți;*

2. *când el este soț, rudă sau afin în linie directă ori în linie colaterală, până la al patrulea grad inclusiv, cu avocatul sau mandatarul unei părți sau dacă este căsătorit cu fratele ori sora soțului uneia din aceste persoane;*

3. *când soțul în viață și nedespărțit este rudă sau afin a uneia din părți până la al patrulea grad inclusiv, sau dacă, fiind încetat din viață ori despartit, au rămas copii;*

4. *dacă el, soțul sau rudele lor până la al patrulea grad inclusiv au o pricină asemănătoare cu aceea care se judecă sau dacă au o judecată la instanța unde una din părți este judecător;*

5. *dacă între aceleași persoane și una din părți a fost o judecată penală în timp de 5 ani înaintea recuzării;*

6. *dacă este tutore sau curator al uneia dintre părți;*

7. *dacă și-a spus părerea cu privire la pricina ce se judecă;*

8. *dacă a primit de la una din părți daruri sau fângăduieli de daruri ori altfel de îndatoriri;*

9. dacă este vrăjmășie între el, soțul sau una din rudele sale până la al patrulea grad inclusiv și una din părți, soții sau rudele acestora până la gradul al treilea inclusiv.”;

— Art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000: „Executorii judecătorești pot fi recuzați în cazul în care se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 27 pct. 1, 2, 3, 5, 6, 8 și 9 din Codul de procedură civilă.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și art. 53 privitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția, Curtea Constituțională constată că asupra prevederilor legale criticate s-a pronunțat prin mai multe decizii, de exemplu, prin Decizia nr. 40 din 27 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 165 din 24 februarie 2005, respingând excepția de neconstituționalitate. Cu acel prilej, Curtea a reținut că dispozițiile art. 27 din Codul de procedură civilă reglementează în mod limitativ cazurile de recuzare a judecătorilor, protejând, astfel, partea în cazul în care se presupune că judecătorul ar putea fi lipsit de obiectivitate. Curtea observă însă că dispozițiile art. 27 din Codul de procedură civilă acoperă o paletă foarte largă de situații, iar toate cazurile de recuzare enumerate, la baza cărora stau criterii obiective și raționale, duc la finalitatea mai sus arătată. Pe această cale este împiedicată posibilitatea îndepărtării de către o parte de rea-credință a unui judecător pentru motive subiective sau netemeinice, situație ce nu contravine textelor constituționale ale art. 21 alin. (1)—(3) și ale art. 53.

De asemenea, Curtea a reținut că enumerarea limitativă a cazurilor în care executorul judecătoresc poate fi recuzat se

circumscrie cazurilor de recuzare prevăzute de Codul de procedură civilă, cu excepția unor situații care sunt specifice activității judecătorilor. Pe cale de consecință, nici textul art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 nu încalcă principiile statuate de art. 21 și 53 din Constituție.

Curtea a constatat că, în conformitate cu dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora procedura de judecată este prevăzută de lege, stabilirea cazurilor de recuzare este de competența legiuitorului, iar Curtea Constituțională, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, nu poate să modifice sau să completeze prevederile legale supuse controlului de constituționalitate.

În ceea ce privește susținerea conform căreia există o inegalitate între poziția părților, având în vedere că numai creditorul are posibilitatea de a alege executorul care să instrumenteze procedura executării titlului, Curtea constată că această critică este nefondată, întrucât, în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție, în cadrul procedurii de executare silită, ambele părți beneficiază de anumite garanții procesuale, printre care posibilitatea de a formula contestație împotriva executării înseși, împotriva oricărui act de executare etc. De asemenea, alegerea executorului judecătoresc de către creditor este justificată prin faptul că acesta este interesat în realizarea pe cale silită a creanței sale, în condițiile în care debitorul nu și-a dus la îndeplinire obligația ce-i revine.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele cuprinse în decizia menționată își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești și art. 27 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Euro Floring & Construction” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 15.401/301/2008 al Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 septembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.152

din 15 septembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 39 alin. (1) pct. 34 din Legea nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător

Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 39 alin. (1) pct. 34 din Legea nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale

de integritate, excepție ridicată de Viorel Herciu în Dosarul nr. 15.061/299/2008 al Judecătoria Sectorului 1 București.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 1.758D/2009 și nr. 1.762D/2009, care au același obiect al excepției de neconstituționalitate.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea acestor dosare, având în vedere identitatea de obiect a excepțiilor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord ca aceste dosare să fie conexe.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.758D/2009 și nr. 1.762D/2009 la Dosarul nr. 1.757D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate. Invocă jurisprudența în materie a Curții.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 2 și 9 martie 2009, pronunțate în dosarele nr. 14.471/299/2008, nr. 18.337/299/2008 și nr. 15.061/299/2008, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 39 alin. (1) pct. 34 din Legea nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate**, excepție ridicată de Floarea Oprea, Oana Cristiana Nițu și Viorel Herciu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 4 alin. (2) și art. 53 din Constituție, deoarece includ în categoria persoanelor care au obligația declarării averii personalul din instituțiile publice implicate în procesul de privatizare angajat cu contract individual de muncă, iar nu și personalul din celelalte instituții publice.

Judecătoria Sectorului 1 București consideră că prevederile de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale. Invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 39 alin. (1) pct. 34 din Legea nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, excepție ridicată de Viorel Herciu, Floarea Oprea și Oana Cristiana Nițu în dosarele nr. 15.061/299/2008, nr. 14.471/299/2008 și nr. 18.337/299/2008 ale Judecătoria Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 septembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 39 alin. (1) pct. 34 din Legea nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 25 mai 2007, având următoarea redactare: „(1) *Următoarele categorii de persoane au obligația declarării averii și a intereselor:*

[...]

34. *personalul instituțiilor publice implicate în realizarea procesului de privatizare.*”

Textele constituționale considerate a fi încălcate sunt cele ale art. 4 alin. (2) referitor la criteriile nediscriminării și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, asupra constituționalității prevederilor de lege criticate, Curtea s-a pronunțat în mai multe cazuri având o motivare similară. Astfel, prin Decizia nr. 1.412/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 13 martie 2009, Decizia nr. 75/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 10 aprilie 2009, și Decizia nr. 704 din 5 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 542 din 4 august 2009, Curtea a statuat că reglementarea criticată nu conține dispoziții discriminatorii în sensul art. 4 alin. (2) și art. 16 din Constituție, ci se aplică în egală măsură tuturor persoanelor aflate în situația prevăzută de norma legală. Obligația instituită prin această reglementare este justificată de necesitatea prevenirii faptelor de corupție de către anumite categorii de personal individualizate de legiuitor și nu poate fi caracterizată ca o restrângere a exercițiului drepturilor sau al unor libertăți consacrate în Constituție.

Considerentele și soluția deciziilor menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe.

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.153

din 15 septembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Elcosmarin” din Brașov în Dosarul nr. 18.791/197/2008 al Judecătoriei Brașov.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 15 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 18.791/197/2008, **Judecătoria Brașov a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Elcosmarin” din Brașov.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textele de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece instituie măsura suspendării activității societății comerciale, de natură să afecteze dreptul la muncă al unor salariați care nu au nicio legătură cu comiterea contravenției prevăzute de textul de lege.

Judecătoria Brașov consideră că excepția este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 21 ianuarie 2005, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins: *„Nerespectarea de către operatorii economici a prevederilor art. 10 lit. b), referitoare la neutilizarea aparatelor de marcat electronice fiscale, neemiterea bonurilor fiscale pentru toate bunurile livrate sau serviciile prestate, emiterea de bonuri cu o valoare inferioară celei reale și nereintroducerea datelor înscrise pe rola-jurnal privind tranzacțiile efectuate de la ultima închidere zilnică până în momentul ștergerii memoriei operative, atrage și suspendarea activității unității pe o perioadă de 3 luni.”*

Autorul excepției susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 41 alin. (1) privind dreptul la muncă.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate prin raportare la art. 41 alin. (1) din Constituție. Astfel, prin Decizia nr. 124 din 19 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 169 din 5 martie 2008, Curtea a constatat că „nu poate fi reținută existența vreunei contrarietăți între dispozițiile art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 și prevederile constituționale ale art. 41 alin. (1)”.

Întrucât criticile de neconstituționalitate privesc, în esență, aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele cuprinse în decizia menționată își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Elcosmarin” din Brașov în Dosarul nr. 18.791/197/2008 al Judecătoriei Brașov.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 septembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.164

din 17 septembrie 2009

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 460 alin. 1
din Codul de procedură civilă**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 460 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Primăria Comunei Drajna în Dosarul nr. 2.564/331/2008 al Judecătoriei Vălenii de Munte.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă că părțile Valeria Barbu și Ioana Călinoiu au deus la dosar concluzii scrise, prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că ceea ce se solicită în cauză este modificarea textului criticat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 26 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.564/331/2008, **Judecătoria Vălenii de Munte a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 460 alin. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție invocată de Primăria Comunei Drajna.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că art. 460 alin. 1 din Codul de procedură civilă încalcă principiul disponibilității părților în procesul civil și afectează dreptul debitorului la un proces echitabil, deoarece avantajează creditorul căruia i se oferă două posibilități de

sesizare a instanței de executare — direct sau prin executorul judecătoresc. Se arată în acest sens că respectarea principiului disponibilității în procesul civil presupune ca validarea popririi să poată fi solicitată numai de creditor, acesta fiind singura persoană care poate aprecia asupra interesului pe care îl are în continuarea executării silite.

Judecătoria Vălenii de Munte apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 460 alin. 1 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut: „*Dacă terțul poprit nu-și mai îndeplinește obligațiile ce-i revin pentru efectuarea popririi, inclusiv în cazul în care, în loc să consemneze suma urmărilor a liberat-o debitorului poprit, creditorul, debitorul sau organul de executare, în termen de 3 luni de la data când terțul poprit trebuia să*

consemneze sau să plătească suma urmărilor, poate sesiza instanța de executare, în vederea validării popririi.”

Dispozițiile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că textul de lege criticat nu aduce nicio atingere dreptului la un proces echitabil al debitorului, care beneficiază de aceleași drepturi și garanții procesuale ca și celelalte părți implicate în această procedură. Astfel, potrivit art. 460 alin. 2 din Codul de procedură civilă, instanța de executare sesizată cu cererea de validare a popririi „va cita creditorul următor, debitorul și terțul poprit și [...] va da o hotărâre de validare a popririi prin care va obliga terțul poprit să

plătească creditorului, în limita creanței, suma datorată debitorului [...]”. Ca urmare, numai în contradictoriu cu aceștia (creditorul următor, debitorul și terțul poprit), ca părți ale raportului juridic dedus judecării, se analizează dacă terțul poprit datorează debitorului sume de bani, cu respectarea pentru toate părțile a garanțiilor care caracterizează dreptul la un proces echitabil.

Nu poate fi reținută nici critica privind încălcarea liberului acces la justiție și a dreptului la un proces echitabil, formulată din perspectiva pretensei nerespectări a principiului disponibilității, întrucât, potrivit art. 49 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești „*executarea silită și celelalte acte care sunt de competența executorului judecătoresc se îndeplinesc la cerere, dacă legea nu dispune altfel*”.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 460 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Primăria Comunei Draja în Dosarul nr. 2.564/331/2008 al Judecătoriei Vălenii de Munte.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 septembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.170

din 17 septembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 57 alin. (5) teza finală din Legea administrației publice locale nr. 215/2001

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 57 alin. (5) teza finală din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, excepție ridicată de Victor Chirilă în Dosarul nr. 7.170/99/2008 al Curții de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.311D/2009, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Constantin Adăscăliței în Dosarul nr. 7.169/99/2008 al aceleiași instanțe.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, văzând identitatea de obiect al celor două cauze, din oficiu, pune în discuție problema conexării lor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu propunerea de conexare a cauzelor.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 1.311D/2009 la Dosarul nr. 957D/2009, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, indicând în acest sens Decizia nr. 487/2009 a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 6 martie 2009 și din 10 martie 2009, pronunțate în dosarele nr. 7.170/99/2008 și nr. 7.169/99/2008, **Curtea de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a prevederilor art. 57 alin. (5) teza finală din Legea administrației publice locale nr. 215/2001.

Excepțiile de neconstituționalitate au fost ridicate de Victor Chirilă și, respectiv, de Constantin Adăscăliței, în cauze privind soluționarea unor recursuri formulate împotriva unor sentințe civile având ca obiect litigiul de muncă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate având un conținut asemănător, autorii acesteia susțin că textul legal criticat, potrivit căruia primarul și viceprimarul nu beneficiază de sporul de vechime în muncă și nici de alte sporuri prevăzute de lege, încalcă principiul egalității cetățenilor în drepturi. Astfel, art. 16 alin. (3) din Codul muncii prevede că „munca prestată în temeiul unui contract individual de muncă îi conferă salariatului vechime în muncă”. Activitatea în cadrul unei funcții de demnitate publică, ca urmare a alegerii unei persoane în această funcție, este asimilată unei munci desfășurate sub imperiul unui contract de muncă, prin dispoziții speciale în acest sens, cum sunt cele ale art. 57 alin. (6) din Legea nr. 215/2001 și ale art. 39 din Legea nr. 393/2004, potrivit cărora durata exercitării mandatului de primar și viceprimar constituie vechime în muncă. Totodată, conform art. 155 din Codul muncii și art. 41 alin. (3) lit. d) din Contractul colectiv de muncă la nivel național pe anii 2007—2010, vechimea în muncă duce automat la acordarea unui spor la salariu cuprins între 5 și 25%, astfel că, și sub acest aspect, textul criticat este discriminatoriu. Aceasta deoarece, deși munca prestată de persoanele alese într-o funcție de demnitate publică este echivalată legal cu munca efectuată în temeiul unui contract de muncă, iar perioada exercitării mandatului constituie vechime în muncă, totuși persoanele care ocupă aceste funcții nu beneficiază de sporul pentru vechime în muncă.

Curtea de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale, exprimându-și opinia în Dosarul nr. 957D/2009, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, „în măsura în care activitatea desfășurată în temeiul unui mandat eligibil a unei funcții eligibile legiuitorul însuși o echivalează unei munci asimilate codului muncii și o recunoaște apoi ca vechime în muncă”. Având în vedere dispozițiile art. 39 din Legea nr. 393/2004, pentru egalitate de tratament, „ar fi trebuit ca dispozițiile criticate să se coreleze cu cele din Legea nr. 215/2001 în sensul inserării unei dispoziții privind acordarea sporului de vechime în muncă”. Interdicția prevăzută de art. 57 alin. (5) din lege „reprezintă în fapt o încălcare a dreptului celui ales de a se bucura de beneficiul material convenit ca răsplată pentru stăruința lui în muncă, drept recunoscut tuturor celorlalți cetățeni, conform Codului muncii, dar care este refuzat celui ce ocupă o funcție publică eligibilă.

Aceeași instanță de judecată, dar în alt complet de judecată, exprimându-și opinia în Dosarul nr. 1.311D/2009, apreciază că dispozițiile art. 57 alin. (5) teza finală din Legea administrației publice locale nr. 215/2001 nu contravin prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție. Primarul și viceprimarul au atribuții și proceduri de lucru diferite de cele ale persoanelor care prestează muncă în temeiul unui contract de muncă, astfel că nu poate fi primită susținerea potrivit căreia aceștia s-ar afla într-o situație comparabilă cu cea a personalului care beneficiază de spor de vechime în muncă în baza contractului de muncă.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Dispozițiile art. 57 alin. (5) teza finală din Legea nr. 215/2001 se aplică tuturor celor vizați de ipoteza normei, în spiritul egalității de tratament juridic pentru situații identice, impus de art. 16 alin. (1) din Constituție. Primarii și viceprimarii

se află într-o situație rațional și obiectiv diferită față de alte categorii de salariați, ce rezidă din calitatea de funcție de demnitate publică a mandatului primarului și a viceprimarului, care împiedică aplicarea prin asimilare a regulilor contractului individual de muncă, prevăzute de Codul muncii. Totodată, legiuitorul este în drept să stabilească conținutul, condițiile și limitele drepturilor salariale, putând, de asemenea, ca, în considerarea unor situații speciale, să instituie reglementări specifice, în deplin acord cu principiul constituțional al egalității în drepturi.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 57 alin. (5) teza finală din Legea administrației publice locale nr. 215/2001 sunt neconstituționale, fiind contrare principiului egalității, statuat de art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală. Se arată că, dintre sporurile acordate prin lege personalului care își desfășoară activitatea în administrația publică, sporul pentru condiții vătămătoare, sporul pentru condiții grele de muncă, sporul pentru condiții periculoase și sporul pentru activitatea desfășurată în condiții de încordare psihică foarte ridicată nu au legătură cu salariul primit pentru prestarea muncii, ci se acordă pentru protejarea sănătății și securității tuturor salariaților, iar tratamentul juridic diferențiat stabilit de legiuitor în cazul unor persoane care își desfășoară munca în aceleași condiții încalcă principiul egalității în drepturi și nediscriminării, neavând o motivare obiectivă și rațională. În plus, art. 39 din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali recunoaște vechimea în muncă pentru perioada exercitării mandatului de primar și viceprimar.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 57 alin. (5) teza finală din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 20 februarie 2007, având următoarea redactare: „(5) (...) Primarul și viceprimarul nu beneficiază de sporul de vechime în muncă și nici de alte sporuri prevăzute de lege.”

Autorii excepției de neconstituționalitate invocă prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, referitoare la principiul egalității în drepturi.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că asupra unor critici de neconstituționalitate asemănătoare s-a pronunțat prin Decizia nr. 487 din 2 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 371 din 2 iunie 2009. Cu aceea ocazie, Curtea a reținut că, „potrivit prevederilor [art. 16 alin. (3)] din Codul muncii (...), vechimea în muncă reprezintă perioada în care o persoană a prestat munca în temeiul unui contract individual de muncă. De asemenea, atât Codul muncii, cât și alte legi stabilesc și alte perioade ce sunt luate în calcul la stabilirea vechimii în muncă. Deținerea unei anumite vechimi în muncă deschide posibilitatea obținerii anumitor drepturi specifice raporturilor de muncă, așa cum este dreptul de a ocupa anumite funcții ori dreptul de a fi avansat. De asemenea, vechimea în muncă, acordată potrivit dispozițiilor legale, este

avută în vedere și la acordarea unor drepturi bănești, așa cum este sporul pentru vechimea în muncă. Cele două noțiuni însă nu se confundă”.

Totodată, Curtea apreciază că sunt relevante cele statuate prin Decizia nr. 108 din 14 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 8 martie 2006, în care s-a arătat că „sporurile, premiile și alte stimulente, acordate demnitarilor și altor salariați prin acte normative, reprezintă drepturi salariale suplimentare, iar nu drepturi fundamentale,

consacrate și garantate de Constituție. Diferențierea indemnizațiilor și a salariilor de bază pentru demnitari și alți salariați din sectorul bugetar este opțiunea liberă a legiuitorului, ținând seama de importanța și complexitatea diferitelor funcții. Legiuitorul este în drept, totodată, să instituie anumite sporuri la indemnizațiile și salariile de bază, premii periodice și alte stimulente, pe care le poate diferenția în funcție de categoriile de personal cărora li se acordă, le poate modifica în diferite perioade de timp, le poate suspenda sau chiar anula”.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 57 alin. (5) teza finală din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, excepție ridicată de Victor Chirilă și, respectiv, de Constantin Adăscăliței în dosarele nr. 7.170/99/2008 și nr. 7.169/99/2008 ale Curții de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 septembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.193

din 24 septembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87, 88 și 90 din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87, 88 și 90 din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, excepție ridicată de Radu Stan în Dosarul nr. 259/36/2009 al Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției și asistat de apărătorul ales, domnul Ionel Oprișan din cadrul Baroului Giurgiu, cu delegație la dosar.

Cauza se află în stare de judecată.

Apărătorul ales al autorului excepției solicită admiterea excepției, arătând că, din punctul său de vedere, ar trebui ca mandatul de arestare a unui cetățean român pentru o faptă comisă pe teritoriul altui stat să fie emis de autoritățile române. Autorul excepției nu mai are nimic de adăugat.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 2 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 259/36/2009, **Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 87, 88 și 90 din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală**, excepție ridicată de Radu Stan în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16, 17, art. 19 alin. (2), art. 21 alin. (3), art. 23 alin. (1) și (2) și art. 24, deoarece creează o situație de inegalitate între persoanele puse în situația de a fi arestate. În lipsa oricărui mijloc de control din partea statului asupra valabilității ordinului de încarcerare și cu privire la garanțiile în ceea ce privește echitatea procedurilor în urma cărora acesta a fost emis, dreptul cetățenilor români la un proces echitabil, dreptul la apărare și dreptul la libertate și siguranța persoanei sunt golite de conținut, fiind eliminată totodată prezumția de nevinovăție și nesocotită chiar suveranitatea statului român în materie penală.

Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie arată că prevederile legale răspund normelor constituționale și celor europene adoptate de România.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale

Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției prin avocat, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 87 referitoare la *Condiții speciale* de executare de către autoritățile române a unui mandat european de arestare, art. 88 referitoare la *Motive de refuz al executării* și art. 90 referitoare la *Procedura de executare a mandatului european de arestare* din Legea nr. 302/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 594 din 1 iulie 2004, așa cum au fost modificate prin Legea nr. 224/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 534 din 21 iunie 2006, și prin Legea nr. 222/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 758 din 10 noiembrie 2008.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autoritatea judecătorească română chemată să execute un mandat european de arestare poate hotărî asupra predării, dar nu poate să se pronunțe cu privire la temeinicia

măsurii preventive sau a hotărârii judecătorești pronunțate în statul solicitant. Contestarea temeiniciei acesteia, deci a hotărârii judecătorești pronunțate într-un stat membru al Uniunii Europene, se va face în statul în care s-a emis hotărârea respectivă, unde persoana solicitată va beneficia de toate garanțiile procesuale existente.

Așa fiind, Curtea constată că protecția invocată de autorul excepției nu poate fi convertită într-o cauză de impunitate pentru faptele antisociale comise pe teritoriul unui stat străin, judecătorul român hotărând asupra arestării persoanei solicitate în temeiul legii, numai după ce a verificat, în prealabil, dacă au fost respectate condițiile necesare referitoare la emiterea mandatului, și nicidecum nu se pronunță cu privire la temeinicia urmăririi sau condamnării dispuse de autoritatea străină ori asupra oportunității arestării. În caz contrar, s-ar aduce atingere principiului referitor la recunoașterea reciprocă a hotărârilor penale. Totodată, este de semnalat că nu poate fi pus semnul egalității între privarea de libertate dispusă ca urmare a emiterii unui mandat european de arestare și cea dispusă ca urmare a emiterii unui mandat de arestare preventivă emis de judecătorul român în condițiile Codului de procedură penală.

De asemenea, măsura arestării provizorii dispusă în vederea predării către un stat membru al Uniunii Europene constituie o măsură privativă de libertate temporară, în acord cu art. 23 alin. (2) din Constituția României, care satisface pe deplin exigențele constituționale prevăzute de art. 21 și 24, partea având la îndemână toate garanțiile procesuale specifice unui proces echitabil, sens în care poate invoca unul dintre motivele de refuz al executării, are dreptul de a fi informată cu privire la conținutul mandatului european de arestare, are dreptul de a fi audiată și asistată de un apărător ales sau numit din oficiu, are dreptul la un interpret dacă nu înțelege ori nu vorbește limba română și are posibilitatea de a formula recurs împotriva hotărârii referitoare la arestare etc.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87, 88 și 90 din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, excepție ridicată de Radu Stan în Dosarul nr. 259/36/2009 al Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 septembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.204

din 24 septembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Augustin Zegrean — judecător

Iuliana Nedelcu — procuror
Afrodita Laura Tutunaru — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele

judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Mihai Luca în Dosarul nr. 25.865/245/2008, de Bogdan Crengachi în Dosarul nr. 153/254/2009 și de Cătălin Ciprian Iordachi în Dosarul nr. 25.645/245/2008 ale Judecătoriei Iași.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.017D/2009, nr. 1.018D/2009 și nr. 2.334D/2009 au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere dispozițiile art. 164 din Codul de procedură civilă, nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.018D/2009 și nr. 2.334D/2009 la Dosarul nr. 1.017D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 24 februarie 2009, 19 martie 2009 și 26 martie 2009, pronunțate în dosarele nr. 25.865/245/2008, nr. 153/254/2009 și nr. 25.645/245/2008, **Judecătoria Iași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 74 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal.**

Excepția a fost ridicată, în dosarele de mai sus, de Mihai Luca, Bogdan Crengachi și Cătălin Ciprian Iordachi.

În **motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 și 24, deoarece nu le-au fost aduse la cunoștință în momentul încarcerării în penitenciar dispozițiile Legii nr. 275/2006, precum și cele referitoare la regulamentul de ordine interioară și, în plus, nu au fost asistați de avocat în momentul formulării unei plângeri în fața judecătorului-delegat.

Judecătoria Iași nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate invocată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Mihai Luca în Dosarul nr. 25.865/245/2008, de Bogdan Crengachi în Dosarul nr. 153/254/2009 și de Cătălin Ciprian Iordachi în Dosarul nr. 25.645/245/2008 ale Judecătoriei Iași.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 septembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 74 alin. (2) din Legea nr. 275/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 20 iulie 2006, care au următorul conținut: „*Persoana condamnată este ascultată la locul de deținere, în mod obligatoriu, la judecarea plângerii.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 462 din 15 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 384 din 7 iunie 2007, Curtea a statuat că „prevederile legale contestate se circumscriu celei de-a treia faze a procesului penal, și anume fazei de executare, și reglementează cu privire la regimul de executare al pedepsei privative de libertate, la exercitarea drepturilor persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate și la plângerea împotriva comisiei de disciplină. Prin urmare, cadrul general de reglementare vizează o activitate ulterioară fazei de judecată în care s-a stabilit deja existența vinovăției în materie penală. Așa fiind, aspectele criticate de autorul excepției excedează procedurii penale speciale care guvernează numai fazele de urmărire penală și de judecată, deoarece situația juridică a condamnatului nu este identică cu cea a făptuitorului, învinuitului ori cu cea a inculpatului”. Așa fiind, prevederile contestate de autor nu suprimă dreptul la apărare, în sensul consfințit de art. 24 din Legea fundamentală. Astfel, nimic nu îl oprește pe condamnat să își angajeze un avocat pe tot cursul procesului ce vizează aspecte referitoare la executarea pedepsei. Împrejurarea că acesta este privat de libertate, ca urmare a unei condamnări definitive, nu este de natură a atrage aplicabilitatea dispozițiilor legale referitoare la asistența juridică obligatorie.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să justifice schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.208

din 24 septembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 lit. d) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 lit. d) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție ridicată de Dumitru Marcel Bardaș în Dosarul nr. 26.872/212/2008 al Judecătoriai Constanța — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 26.872/212/2008, **Judecătoria Constanța — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 lit. d) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție**, excepție ridicată de Dumitru Marcel Bardaș în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (3) și ale art. 23 alin. (12), precum și ale art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece reglementează o formă distinctă a abuzului în serviciu ca infracțiune de corupție, modalitate care consacră într-o manieră extensivă, prin analogie, principiul legalității infracțiunilor și pedepselor.

Judecătoria Constanța — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor,

concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 17 lit. d) din Legea nr. 78/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 18 mai 2000, modificat prin articolul unic pct. 2 din Legea nr. 521/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.123 din 29 noiembrie 2004, precum și prin articolul unic pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2005 privind modificarea și completarea Legii nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 842 din 19 septembrie 2005, care au următorul conținut:

„În înțelesul prezentei legi, următoarele infracțiuni sunt în legătură directă cu infracțiunile de corupție, cu infracțiunile asimilate acestora sau cu infracțiunile împotriva intereselor financiare ale Comunităților Europene: [...]

d) abuzul în serviciu contra intereselor publice, abuzul în serviciu contra intereselor persoanelor și abuzul în serviciu prin îngădirea unor drepturi, săvârșite în realizarea scopului urmărit, printr-o infracțiune prevăzută în secțiunile a 2-a și a 3-a.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că reglementarea criticată nu constituie o incriminare prin analogie, așa cum greșit susține autorul acesteia, ci o legiferare a răspunderii penale printr-o normă juridică explicativă, care nu încalcă prevederile art. 23 alin. (12) din Legea fundamentală și ale art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. De altfel, analogia, ca instituție juridică, se plasează în sfera aplicării legii ca argument de interpretare, și nu în cea a procesului legislativ. Folosirea acestei noțiuni pentru caracterizarea normei instituite de legiuitor conduce la o contradicție în termeni, căci analogia implică absența normei și, în consecință, libertatea recunoscută unei autorități publice — în mod excepțional și nu în materie penală — de a stabili ea însăși regula după care urmează să rezolve un caz, luând ca model o altă soluție pronunțată într-un alt cadru reglementat. Or, dispoziția legală atacată prevede expres că infracțiunile nominalizate sunt în legătură directă cu infracțiunile de corupție, cu infracțiunile asimilate acestora sau cu infracțiunile împotriva intereselor financiare ale Comunităților Europene dacă au fost comise în realizarea scopului urmărit de oricare dintre infracțiunile prevăzute în secțiunile referitoare la infracțiuni de corupție ori asimilate infracțiunilor de corupție.

Celelalte aspecte semnalate de autorul excepției vizează modul de interpretare și de aplicare al legii, care, potrivit art. 126 alin. (1) din Constituție, excedează competenței instanței de contencios constituțional.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 lit. d) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție ridicată de Dumitru Marcel Bardaş în Dosarul nr. 26.872/212/2008 al Judecătoriai Constanța — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 septembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.229

din 29 septembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București în Dosarul nr. 4.119/740/2007 (nr. în format vechi 2.062/2009) al Curții de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 1.770D/2009, nr. 1.771D/2009, nr. 1.847—1.851D/2009, nr. 1.855D/2009, nr. 1.857D/2009, nr. 1.860—1.862D/2009, nr. 1.901—1.904D/2009, nr. 1.906D/2009, nr. 1.907D/2009, nr. 1.909—1.919D/2009, nr. 2.015D/2009, nr. 2.023D/2009, nr. 2.024D/2009, nr. 2.027D/2009, nr. 2.099D/2009, nr. 2.109—2.113D/2009, nr. 2.424D/2009, nr. 2.432—2.438D/2009, nr. 2.540—2.542D/2009, nr. 2.600—2.604D/2009, nr. 2.625—2.638D/2009, nr. 2.815D/2009, nr. 2.847—2.856D/2009, nr. 2.867—2.869D/2009, nr. 3.117—3.123D/2009, nr. 3.169—3.171D/2009, nr. 3.288D/2009 și nr. 3.289D/2009 ce au ca obiect prevederile art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București și de Societatea Comercială „PSV Company” — S.A. din București în dosarele nr. 2.480/122/2008 (nr. în format vechi 1.658/2009), nr. 3.266/87/2008 (nr. în format vechi 2.063/2009), nr. 404/87/2008 (nr. în format vechi 545/2009), nr. 1.570/116/2008 (nr. în format vechi 573/2009), nr. 289/122/2008

(nr. în format vechi 7.818/2008), nr. 4.190/87/2007 (nr. în format vechi 6.676/2008), nr. 2279.1/87/2007 (nr. în format vechi 8.765/2008), nr. 2935/87/2007 (nr. în format vechi 5.575/2008), nr. 1.024/116/2008 (nr. în format vechi 7.589/2008) și nr. 4.382/87/2007 (nr. în format vechi 7.685/2008) ale Curții de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale; în dosarele nr. 96/91/2009, nr. 163/91/2009, nr. 211/91/2009, nr. 5.475/121/2008, nr. 4.757/91/2008, nr. 546/91/2009, nr. 1.928/113/2008, nr. 3.572/91/2008, nr. 2.227/113/2008, nr. 536/113/2008, nr. 1.613/113/2008, nr. 3.342/113/2007, nr. 3.803/91/2008, nr. 3.711/91/2008, nr. 4.724/91/2008, nr. 435/91/2009, nr. 445/91/2009, nr. 434/91/2009, nr. 4.166/91/2008, nr. 453/91/2009, nr. 610/91/2009, nr. 3.867/91/2008, nr. 735/91/2009, nr. 53/91/2009, nr. 3.638/91/2008, nr. 1.049/113/2008 și nr. 3.633/91/2008 ale Curții de Apel Galați — Secția pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale; în dosarele nr. 2.543/112/2008, nr. 2.526/112/2008, nr. 2.546/112/2008, nr. 2.565/112/2008, nr. 2.541/112/2008, nr. 2.536/112/2008, nr. 1.963/112/2008, nr. 1.945/112/2008, nr. 1.886/112/2008, nr. 4.060/117/2008, nr. 4.053/117/2008, nr. 2.529/112/2008, nr. 2.545/112/2008, nr. 4.067/117/2008, nr. 4.094/117/2008, nr. 2.530/112/2008, nr. 2.544/112/2008, nr. 2564/112/2008, nr. 2.540/112/2008, nr. 2.566/112/2008, nr. 2.542/112/2008, nr. 2.568/112/2008 și nr. 2.567/112/2008 ale Curții de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie; în dosarele nr. 2.938/115/2008, nr. 2.619/115/2008, nr. 2.618/115/2008, nr. 2.621/115/2008, nr. 3.233/115/2008 și nr. 711/115/2009 ale Tribunalului Caraș-Severin — Secția civilă; în dosarele nr. 3.123/115/2008, nr. 3.227/115/2008 și nr. 2.596/115/2008 ale Tribunalului Caraș-Severin — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal; în dosarele nr. 8.207/121/2008, nr. 684/121/2009, nr. 31/121/2009, nr. 842/121/2009, nr. 668/121/2009, nr. 683/121/2009, nr. 8.208/121/2008, nr. 1.345/121/2009, nr. 455/121/2009, nr. 583/121/2009, nr. 1.346/121/2009, nr. 1.347/121/2009 și nr. 7.583/121/2008 ale Tribunalului Galați — Secția civilă; în dosarele nr. 3.302/113/2008, nr. 2.274/113/2008, nr. 2.270/113/2008, nr. 2.273/113/2008, nr. 2.788/113/2008 și nr. 3.073/113/2008 ale

Tribunalului Brăila — Secția civilă; în dosarele nr. 2.218/116/2008 (nr. în format vechi 2.817/C/Rj/2008), nr. 2.106/116/2008 (nr. în format vechi 2.684/C/2008), nr. 2.104/116/2008 (nr. în format vechi 2.682/C/2008), nr. 1.932/116/2008 (nr. în format vechi 2.499/C/Rj/2008), nr. 260/116/2009 (nr. în format vechi 415/C/Rj/2009), nr. 1.387/116/2008 (nr. în format vechi 1.821/C/Rj/2008) și nr. 1.979/116/2008 (nr. în format vechi 2.543/C/Rj/2008) ale Tribunalului Călărași — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că au fost comunicate întâmpinări în dosarele nr. 2.024D/2009 și nr. 3.119D/2009, prin care se solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Din oficiu, Curtea pune în dezbatere problema conexării dosarelor nr. 1.769—1.771D/2009, nr. 1.847—1.851D/2009, nr. 1.855D/2009, nr. 1.857D/2009, nr. 1.860—1.862D/2009, nr. 1.901—1.904D/2009, nr. 1.906D/2009, nr. 1.907D/2009, nr. 1.909—1.919D/2009, nr. 2.015D/2009, nr. 2.023D/2009, nr. 2.024D/2009, nr. 2.027D/2009, nr. 2.099D/2009, nr. 2.109—2.113D/2009, nr. 2.424D/2009, nr. 2.432—2.438D/2009, nr. 2.540—2.542D/2009, nr. 2.600—2.604D/2009, nr. 2.625—2.638D/2009, nr. 2.815D/2009, nr. 2.847—2.856D/2009, nr. 2.867—2.869D/2009, nr. 3.117—3.123D/2009, nr. 3.169—3.171D/2009, nr. 3.288D/2009 și nr. 3.289D/2009, înregistrate pe rolul său, având în vedere că obiectul excepțiilor de neconstituționalitate este identic.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile conexării dosarelor.

Reținând identitatea de obiect, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, Curtea dispune conexarea dosarelor nr. 1.770D/2009, nr. 1.771D/2009, nr. 1.847—1.851D/2009, nr. 1.855D/2009, nr. 1.857D/2009, nr. 1.860—1.862D/2009, nr. 1.901—1.904D/2009, nr. 1.906D/2009, nr. 1.907D/2009, nr. 1.909—1.919D/2009, nr. 2.015D/2009, nr. 2.023D/2009, nr. 2.024D/2009, nr. 2.027D/2009, nr. 2.099D/2009, nr. 2.109—2.113D/2009, nr. 2.424D/2009, nr. 2.432—2.438D/2009, nr. 2.540—2.542D/2009, nr. 2.600—2.604D/2009, nr. 2.815D/2009, nr. 2.625—2.638D/2009, nr. 2.847—2.856D/2009, nr. 2.867—2.869D/2009, nr. 3.117—3.123D/2009, nr. 3.169—3.171D/2009, nr. 3.288D/2009 și nr. 3.289D/2009 la Dosarul nr. 1.769D/2009, care a fost primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 25 martie 2009 și 1, 10, 22, 23 și 24 aprilie 2009, pronunțate în dosarele nr. 4.119/740/2007 (nr. în format vechi 2.062/2009), nr. 2.480/122/2008 (nr. în format vechi 1.658/2009), nr. 3.266/87/2008 (nr. în format vechi 2.063/2009), nr. 404/87/2008 (nr. în format vechi 545/2009), nr. 1.570/116/2008 (nr. în format vechi 573/2009), nr. 289/122/2008 (nr. în format vechi 7.818/2008), nr. 4.190/87/2007 (nr. în format vechi 6.676/2008), nr. 2.279.1/87/2007 (nr. în format vechi 8.765/2008), nr. 2.935/87/2007 (nr. în format vechi 5.575/2008), nr. 1.024/116/2008 (nr. în format vechi 7.589/2008) și nr. 4.382/87/2007 (nr. în format vechi 7.685/2008), **Curtea de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.**

Prin încheierile din 16 și 31 martie 2009 și 8 și 17 aprilie 2009 și prin deciziile civile nr. 331R, nr. 332R, nr. 333R, nr. 334R din 23 martie 2009, nr. 347R, nr. 348R, nr. 350R, nr. 351R și nr. 352R din 31 martie 2009, nr. 379R și 380R din 6 aprilie 2009, nr. 387R din 8 aprilie 2009 și nr. 445R și 446R din 17 aprilie 2009, pronunțate în dosarele nr. 96/91/2009, nr. 163/91/2009, nr. 211/91/2009, nr. 5.475/121/2008, nr. 4.757/91/2008, nr. 546/91/2009, nr. 1.928/113/2008, nr. 3.572/91/2008, nr. 2.227/113/2008, nr. 536/113/2008, nr. 1.613/113/2008, nr. 3.342/113/2007, nr. 3.803/91/2008, nr. 3.711/91/2008, nr. 4.724/91/2008, nr. 435/91/2009, nr. 445/91/2009, nr. 434/91/2009, nr. 4.166/91/2008, nr. 453/91/2009, nr. 610/91/2009, nr. 3.867/91/2008, nr. 735/91/2009, nr. 53/91/2009, nr. 3.638/91/2008, nr. 1.049/113/2008 și nr. 3.633/91/2008, **Curtea de Apel Galați — Secția pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.**

Prin încheierile din 31 martie, 7 aprilie și 14 aprilie 2009, pronunțate în dosarele nr. 2.543/112/2008, nr. 2.526/112/2008, nr. 2.546/112/2008, nr. 2.565/112/2008, nr. 2.541/112/2008, nr. 2.536/112/2008, nr. 1.963/112/2008, nr. 1.945/112/2008, nr. 1.886/112/2008, nr. 4.060/117/2008, nr. 4.053/117/2008, nr. 2.529/112/2008, nr. 2.545/112/2008, nr. 4.067/117/2008, nr. 4.094/117/2008, nr. 2.530/112/2008, nr. 2.544/112/2008, nr. 2.564/112/2008, nr. 2.540/112/2008, nr. 2.566/112/2008, nr. 2.542/112/2008, nr. 2.568/112/2008 și nr. 2.567/112/2008, **Curtea de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.**

Prin încheierile din 19 și 26 martie 2009, pronunțate în dosarele nr. 2.938/115/2008, nr. 2.619/115/2008, nr. 2.618/115/2008, nr. 2.621/115/2008, nr. 3.233/115/2008 și nr. 71/115/2009, **Tribunalul Caraș-Severin — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.**

Prin încheierile din 25 martie 2009, pronunțate în dosarele nr. 3.123/115/2008, nr. 3.227/115/2008 și nr. 2.596/115/2008, **Tribunalul Caraș-Severin — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.**

Prin încheierile din 26 martie 2009, 2 și 7 aprilie 2009, pronunțate în dosarele nr. 8.207/121/2008, nr. 684/121/2009, nr. 31/121/2009, nr. 842/121/2009, nr. 668/121/2009, nr. 683/121/2009, nr. 8.208/121/2008, nr. 1.345/121/2009, nr. 455/121/2009, nr. 583/121/2009, nr. 1.346/121/2009, nr. 1.347/121/2009 și nr. 7.583/121/2008, **Tribunalul Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.**

Prin încheierile din 27 martie, 15 și 29 aprilie 2009, pronunțate în dosarele nr. 3.302/113/2008, nr. 2.274/113/2008, nr. 2.270/113/2008, nr. 2.273/113/2008, nr. 2.788/113/2008 și nr. 3.073/113/2008, **Tribunalul Brăila — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.**

Prin încheierile din 30 martie și 6 aprilie 2009, pronunțate în dosarele nr. 2.218/116/2008 (nr. în format vechi 2.817/C/Rj/2008), nr. 2.106/116/2008 (nr. în format vechi 2.684/C/2008), nr. 2.104/116/2008 (nr. în format vechi 2.682/C/2008), nr. 1.932/116/2008 (nr. în format vechi 2.499/C/Rj/2008), nr. 260/116/2009 (nr. în format vechi 415/C/Rj/2009), nr. 1.387/116/2008 (nr. în format vechi

1.821/C/Rj/2008) și nr. 1.979/116/2008 (nr. în format vechi 2.543/C/Rj/2008), **Tribunalul Călărași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.**

Excepțiile au fost invocate de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. și de Societatea Comercială „PSV Company” — S.A. din București în cauze având ca obiect soluționarea unor acțiuni în pretenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii, care prevede că orice dispoziție contrară acestui act normativ se abrogă, este contrară dispozițiilor art. 1 alin. (4) și (5), art. 73 alin. (3) lit. p) și art. 79 alin. (1) din Constituție, precum și prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, consideră că textul de lege criticat, prin formularea sa imprecisă, poate ridica dificultăți de interpretare și aplicare a legii. În acest sens, autorul face referire la normele procedurale aplicabile în spețele sale, care au ca obiect conflicte de muncă, arătând că art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii nu este în măsură să clarifice care dintre acestea urmează să se aplice. Astfel, arată că prevederile art. 72 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă sunt diferite de cele ale art. 284 din Codul muncii, care reglementează aceeași materie, respectiv instanța competentă să soluționeze aceste conflicte. Cu toate că, din perspectiva principiilor de aplicare a legii în timp, în speță ar trebui să fie incidente reglementările mai noi, respectiv cele ale Codului muncii, caracterul special pe care îl are Legea nr. 168/1999 față de dreptul comun în materie, reglementat de Codul muncii, poate conduce la o concluzie contrară, potrivit căreia incidente ar fi dispozițiile legii speciale. Toate aceste argumente sprijină concluzia pe care autorul excepției o consideră esențială pentru motivarea sa, anume că prevederile art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii încalcă principiul efectivității juridice, consacrat de Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Acest principiu presupune că legiuitorul are obligația de a asigura adoptarea unor dispoziții legale eficiente care să fie coerente (cauza *Unédic contra Franței — 2008*), să evite paralelismul legislativ (cauza *Katz contra României — 2009*), să aibă vocația de a respecta drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor și să aibă o aplicabilitate practică uniformă, pentru a se evita o jurisprudență neuniformă (cauza *Santo Pinto contra Portugaliei — 2008*). În plus față de acestea, autorul excepției amintește că, prin dispozițiile art. 62 alin. (1) și art. 63 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, legiuitorul a impus cu caracter imperativ abrogarea expresă directă, excluzând, prin urmare, abrogarea implicită. Acest mod de abordare a fost determinat atât pentru a asigura coerența sistemului legislativ, cât și pentru a asigura eficacitatea principiului separației puterilor în stat, întrucât nu permite judecătorului să legifereze expres unde legiuitorul nu a făcut-o, respectiv să constate abrogarea. Nerespectarea prevederilor Legii nr. 24/2000 prin reglementarea unei norme care are un efect abrogator implicit, precum textul de lege criticat, are semnificația încălcării art. 1 alin. (5) din Constituție care prevede obligativitatea respectării Constituției și a legilor, obligație căreia trebuie să se supună inclusiv Parlamentul, întrucât textul constituțional nu face nicio distincție cu privire la destinatarii normei.

Curtea de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, Curtea de Apel Galați — Secția pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, Curtea de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie, Tribunalul Caraș-Severin — Secția civilă, Tribunalul Caraș-Severin — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal, Tribunalul Galați — Secția civilă, Tribunalul Brăila — Secția civilă și Tribunalul Călărași —

Secția civilă, având opinii similare, consideră că prevederile de lege criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate și, totodată, arată că motivarea excepției de neconstituționalitate vizează modalitatea în care instanțele judecătorești au făcut aplicarea textului de lege criticat, aspect care nu este de competența Curții Constituționale, precizând că în cauză se invocă o problemă de aplicare a legii în timp.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional. În același timp, arată că motivele invocate de autorii excepției privesc, în esență, modul de interpretare și aplicare a legii aplicabile speței, aspect care excedează competenței Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiect al excepțiilor de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, potrivit căreia: *„Pe data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă: [...]*

— orice alte dispoziții contrare.”

Dispozițiile constituționale invocate în motivarea excepției sunt cuprinse în art. 1 alin. (4) și (5) referitoare la *principiul separației și echilibrului puterilor în stat și obligativitatea respectării Constituției și a legilor*, art. 73 alin. (3) lit. p) privind *reglementarea prin lege organică a regimului general privind raporturile de muncă, sindicatele, patronatele și protecția socială* și în art. 79 alin. (1) referitor la *Consiliul Legislativ*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că textele de lege criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin deciziile nr. 1.016 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 567 din 14 august 2009, și nr. 1.017 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 567 din 14 august 2009, iar instanța de contencios constituțional, respingând excepțiile de neconstituționalitate ridicate de același autor, cu aceeași motivare, a reținut că întreaga critică a acestuia se referă la modul de interpretare și aplicare în timp a două legi organice, și anume Codul muncii și Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă.

Or, Curtea a stabilit că problemele ce țin de aplicarea legii, respectiv luarea deciziei asupra incidenței în cauză a unor texte de lege, revin instanței de judecată, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (1) din Constituție, care prevede că *„Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege”*, iar nu instanței de contencios constituțional. Astfel, instanța de judecată este cea care poate dispune de instrumentele necesare pentru a decide care dintre legile puse în discuție sunt incidente, folosind toate principiile de interpretare a legii. Decizia instanței de judecată poate fi atacată la instanța superioară, iar, în cazul în care practica judiciară vadește o interpretare neunitară, Constituția, prin art. 126 alin. (3),

dă Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar nu Curții Constituționale, competența stabilirii unei interpretări unice.

Totodată, eventualele necorelări de ordin legislativ dintre dispozițiile Legii nr. 168/1999 și cele ale Legii nr. 53/2003 — Codul muncii nu pot forma obiect al controlului de constituționalitate și nici nu pot fi invocate drept argument în sprijinul susținerii neconstituționalității unor reglementări. Examinarea acestora nu intră în sfera de competență a Curții Constituționale, ci în competența exclusivă a Parlamentului de a interveni pe calea unor modificări, completări sau abrogări

pentru a asigura ordinea juridică necesară. Curtea Constituțională nu poate fi transformată în legiuitor pozitiv, ci trebuie să își limiteze rolul la cel de legiuitor negativ, având doar competența de a lipsi de efecte juridice legile neconstituționale.

De asemenea, Curtea a reținut că atribuțiile sale privind analiza conformității unor texte de lege cu Constituția nu se pot extinde și asupra aspectelor ce țin de respectarea normelor de tehnică legislativă, atât timp cât aceste norme nu au relevanță în plan constituțional.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. și de Societatea Comercială „PSV Company” — S.A. din București în dosarele nr. 4.119/740/2007 (nr. în format vechi 2.062/2009), nr. 2.480/122/2008 (nr. în format vechi 1.658/2009), nr. 3.266/87/2008 (nr. în format vechi 2.063/2009), nr. 404/87/2008 (nr. în format vechi 545/2009), nr. 1.570/116/2008 (nr. în format vechi 573/2009), nr. 289/122/2008 (nr. în format vechi 7.818/2008), nr. 4.190/87/2007 (nr. în format vechi 6.676/2008), nr. 2279.1/87/2007 (nr. în format vechi 8.765/2008), nr. 2.935/87/2007 (nr. în format vechi 5.575/2008), nr. 1.024/116/2008 (nr. în format vechi 7.589/2008) și nr. 4.382/87/2007 (nr. în format vechi 7.685/2008) ale Curții de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale; în dosarele nr. 96/91/2009, nr. 163/91/2009, nr. 211/91/2009, nr. 5.475/121/2008, nr. 4.757/91/2008, nr. 546/91/2009, nr. 1.928/113/2008, nr. 3.572/91/2008, nr. 2.227/113/2008, nr. 536/113/2008, nr. 1.613/113/2008, nr. 3.342/113/2007, nr. 3.803/91/2008, nr. 3.711/91/2008, nr. 4.724/91/2008, nr. 435/91/2009, nr. 445/91/2009, nr. 434/91/2009, nr. 4.166/91/2008, nr. 453/91/2009, nr. 610/91/2009, nr. 3.867/91/2008, nr. 735/91/2009, nr. 53/91/2009, nr. 3.638/91/2008, nr. 1.049/113/2008 și nr. 3.633/91/2008 ale Curții de Apel Galați — Secția pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale; în dosarele nr. 2.543/112/2008, nr. 2.526/112/2008, nr. 2.546/112/2008, nr. 2.565/112/2008, nr. 2.541/112/2008, nr. 2.536/112/2008, nr. 1.963/112/2008, nr. 1.945/112/2008, nr. 1.886/112/2008, nr. 4.060/117/2008, nr. 4.053/117/2008, nr. 2.529/112/2008, nr. 2.545/112/2008, nr. 4.067/117/2008, nr. 4.094/117/2008, nr. 2.530/112/2008, nr. 2.544/112/2008, nr. 2.564/112/2008, nr. 2.540/112/2008, nr. 2.566/112/2008, nr. 2.542/112/2008, nr. 2.568/112/2008 și nr. 2.567/112/2008 ale Curții de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie; în dosarele nr. 2.938/115/2008, nr. 2.619/115/2008, nr. 2.618/115/2008, nr. 2.621/115/2008, nr. 3.233/115/2008 și nr. 71/115/2009 ale Tribunalului Caraș-Severin — Secția civilă; în dosarele nr. 3.123/115/2008, nr. 3.227/115/2008 și nr. 2.596/115/2008 ale Tribunalului Caraș-Severin — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal; în dosarele nr. 8.207/121/2008, nr. 684/121/2009, nr. 31/121/2009, nr. 842/121/2009, nr. 668/121/2009, nr. 683/121/2009, nr. 8.208/121/2008, nr. 1.345/121/2009, nr. 455/121/2009, nr. 583/121/2009, nr. 1.346/121/2009, nr. 1.347/121/2009 și nr. 7.583/121/2008 ale Tribunalului Galați — Secția civilă; în dosarele nr. 3.302/113/2008, nr. 2.274/113/2008, nr. 2.270/113/2008, nr. 2.273/113/2008, nr. 2.788/113/2008 și nr. 3.073/113/2008 ale Tribunalului Brăila — Secția civilă; în dosarele nr. 2.218/116/2008 (nr. în format vechi 2.817/C/Rj/2008), nr. 2.106/116/2008 (nr. în format vechi 2.684/C/2008), nr. 2.104/116/2008 (nr. în format vechi 2.682/C/2008), nr. 1.932/116/2008 (nr. în format vechi 2.499/C/Rj/2008), nr. 260/116/2009 (nr. în format vechi 415/C/Rj/2009), nr. 1.387/116/2008 (nr. în format vechi 1.821/C/Rj/2008) și nr. 1.979/116/2008 (nr. în format vechi 2.543/C/Rj/2008) ale Tribunalului Călărași — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 septembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 434530